

Білозерська С.І.

Дрогобицьки державний педагогічний університет імені Івана Франка

АКСІОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

У статті порушено проблему формування професійного іміджу в контексті аксіологічного підходу. Уточнено сутність базових понять теоретичного дослідження: імідж, професійний імідж, аксіологія, аксіологічні домінанти. Зазначається, що для навчання фахівців, здатних до утвердження цінностей людського життя, реалізації виховання та навчання на основі принципу гуманізму та педагогічної діяльності в цілому, доцільним є перехід до аксіологізації педагогічної освіти, яка має стати основним фактором у формуванні професійного іміджу майбутнього педагога. Звернута увага на важливості аксіологічного підходу, який дозволяє розглядати освітні цінності з позиції самоцінності людини та здійснювати ціннісні підходи до освіти на основі визнання цінності самої освіти.

У контексті зазначеної проблеми професійний імідж майбутнього вчителя розглядається не просто як ментальний образ професії, стереотип свідомості, а як модель особистості вчителя, цілеспрямовано змодельований стандарт, який створюється для досягнення освітніх цілей, знань, особистої кар'єри та ціннісного самовираження й самовдосконалення.

Проаналізовано аксіологічні домінанти, які виступають основою формування професійного іміджу та вимагають якнайшвидшого осмислення та реалізації. Серед них виділено наступні: розвиток орієнтації на професію педагога, що дозволяє підготувати майбутнього вчителя до трансляції цінностей у життєдіяльність школи; побудова аксіологічного Я-образу, який пов'язаний зі становленням суб'єктивності; інформаційна домінанта, що передбачає створення інтернет-середовища, яке формує нову специфічну культуру; креативна домінанта, що формує ціннісне ставлення студентів до творчих завдань та інтеркультурна комунікація, яка розглядається в контексті ціннісного самовизначення студентів у просторі молодіжної субкультури.

Доведено думку, що саме аксіологічна основа професійного іміджу забезпечує майбутньому вчителю прийняття педагогічних, морально-духовних цінностей, готовність реалізувати їх у діяльності, спонукає його до самовдосконалення та актуалізації творчого потенціалу в педагогічній діяльності.

Ключові слова: аксіологічний підхід, аксіологічні домінанти, імідж, професійний імідж майбутнього педагога, цінності, Я-образ.

Постановка проблеми. Зміни у професійній підготовці майбутніх учителів сьогодні відбуваються відповідно до контексту розвитку освіти в умовах нових глобальних тенденцій.

Сучасні дослідження зосереджені на розгляді досить великої кількості різноманітних технологій, спрямовані на формування, розвиток та підтримку іміджу різноманітних спеціальностей. Підготовка вчителя для українського суспільства, де відбуваються кардинальні лавиноподібні трансформації, що зосереджені в інформаційному полі сучасного світу, для якого характерні ризики втрати моральних орієнтирів, деформація способу життя, зростання агресії, протигорство позитивних і негативних тенденцій людського життя, набуває особливого значення та необхідності наукових досліджень щодо аналізу аксіологіч-

них домінант у формуванні професійного іміджу. Аксіологія під особливим кутом зору розглядає реалії сучасної педагогічної освіти, поєднуючи взаємозв'язки об'єктивного та суб'єктивного, актуального та потенційного, зовнішнього та внутрішнього, закономірного та випадкового, сталого та динамічного у єдиний аксіологічний вимір сучасного світу. Закони діалектики, реалізуючись у педагогічних процесах, відображають еволюцію цінностей суспільства, призводять до розуміння пріоритету загальнолюдських цінностей у всій освітній системі.

Узагальнення існуючих досліджень і публікацій останніх років свідчить про те, що технології створення професійного іміджу суб'єктів освітнього процесу ще недостатньо вивчені, оскільки існує неоднозначність у підходах до

концептуального апарату, умов та факторів, що впливають на ефективне формування іміджу майбутнього вчителя, критеріїв та показників ефективності цього процесу, що вказує на актуальність розробки зазначеної проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Імідж як ідеальна модель, ідеальна структура, цілеспрямовано сформована суб'єктами суспільної практики в індивідуальній, груповій та суспільній свідомості існує для досягнення політичних, економічних, освітніх, соціальних результатів, знань, особистої та професійної кар'єри, самореалізації, самовизначення. Вказана характеристика високо оцінює значення іміджу вчителя для підвищення ефективності педагогічної взаємодії. Імідж педагога, як соціальне явище, розрахований на соціально-етико-естетичні очікування, потреби суб'єктів педагогічного процесу і, в соціальних обставинах, забезпечує носію певних парадигм-еталонів-моделей іміджу успіх у вирішенні завдань навчання і виховання особистості, а відсутність іміджу веде особистість до невдач.

Якщо давати загальне визначення іміджу педагога, то його можна розглядати як форму професійного життя людини, завдяки якій «для інших» демонструються потужні особистісні та ділові його характеристики. Безперечно, ці риси притаманні не всім педагогічним працівникам, їх необхідно створювати, формуючи позитивний особистісний імідж.

Сьогодні викликають інтерес методичні рекомендації для вчителів щодо побудови педагогічного іміджу, розроблені Т. Калужною. Перш за все, як зазначає дослідниця, створення іміджу є лише доповненням, а не заміною педагогічної діяльності. По-друге, слід займатися створенням педагогічного професійного іміджу задовго до початку навчання[6].

В. Вардеванян визначає імідж педагога як системну цілісну освіту, що включає в себе взаємопов'язані та взаємозумовлені компоненти: внутрішній (знання, вміння, здібності, установки, цінності, самооцінка, Я-концепція), зовнішній (габітарний, невербальний, кінетичний, просторовий та мовний елементи, стиль керівництва та стиль спілкування) процесу [4].

Однак, професійний імідж має і свою специфіку, він переважно орієнтований на сприйняття, поведінку, що визначає професійну успішність, відповідність певним очікуванням (на відміну від індивідуального, орієнтованого як на сприйняття, так і на самосвідомість, підкреслюючи особистісну сутність, індивідуальність). Професійний

імідж майбутнього вчителя вчені розглядають як образ професійної ролі, який конструюється самим педагогом і доповнюється індивідуальним іміджем у процесі взаємодії з учнями, колегами, адміністрацією та суспільством [12].

Тобто, професійний імідж – це персоніфікований образ професії, узагальнений емоційно забарвлений образ типового професіонала, який має символічний характер, надихає, чинить психологічний вплив на інших [3].

Також дослідники [2; 7; 14; 15] зазначають про залежність професійного іміджу від особливостей професійного розвитку, від ступеня усвідомленості, мінливості професійної діяльності, від траєкторії й інтенсивності розвитку характеристик професійної діяльності. Як зазначає Н. Барна, при аналізі професійного іміджу слід враховувати його подвійну природу, оскільки імідж є результатом роботи психіки і ґрунтується на індивідуальному та груповому досвіді [1, с. 24].

Формування професійного іміджу майбутнього вчителя, породжує потребу в постійному самовдосконаленні, професійну спрямованість на оволодіння механізмами педагогічного впливу, що сприятиме формуванню у молоді моральних цінностей, поваги, довіри, бажання творити добро, вірити, любити.

Узагальнення різних точок зору дозволило нам розглядати професійний імідж майбутнього педагога як зовнішній прояв його ціннісних орієнтацій, поглядів на сутність педагогічної діяльності, на сенс та функції педагогічного спілкування, на стосунки з учнями, колегами, адміністрацією. Такий підхід до інтерпретації поняття професійного іміджу майбутнього педагога передбачає необхідність врахування аксіологічного підходу, який заснований на гуманістичних, загальнолюдських цінностях. Аксіологічний підхід передбачає врахування як зовнішніх чинників виховання, зовнішніх обставин та ситуацій життєдіяльності студента, так й внутрішні особливості становлення та розвитку особистості – потреби, мотиви, ціннісні орієнтації, прагнення, очікування, домагання.

Отже, психолого-педагогічний аспект аксіології освіти в загальному вигляді полягає в тому, щоб широкий спектр об'єктивних цінностей культури сучасного світу зробити предметом усвідомлення, переживання, як особливих потреб студента, зробити так, щоб об'єктивні цінності стали суб'єктивно значущими, життєвими орієнтирами особистості, її ціннісними орієнтаціями, що має значний вплив на формування професійного іміджу.

Ціннісні орієнтації студента визначається тим, що вони є основним каналом засвоєння духовної культури суспільства, перетворення культурних цінностей на стимули і мотиви практичної поведінки людей. Педагогічна проекція закону задоволення потреб, дозволяє охарактеризувати сутність процесу орієнтації студентів у світі цінностей, як самостійний, адекватний морально-духовним цінностям рух особистості; визначити ціннісну функцію виховання, як необхідність трансформації цінностей у життєдіяльність закладу вищої освіти та актуалізацію особистісних потреб студентів з урахуванням соціальної ситуації їх розвитку [5].

Імідж вчителя, як цінність, на думку вчених, має свої класифікаційні характеристики. Імідж вчителя – це духовне, відносно ціннісно-сміслове, що належить до класу професійних цінностей, пов'язаних із змістом професійної діяльності та можливостями самореалізації особистості майбутнього вчителя. За предметним змістом останнього імідж педагога можна одночасно віднести до цінностей самодостатнього та інструментального типів. Це означає, що в навчально-виховному процесі імідж педагога може виступати і як мета, і як засіб забезпечення творчого та різнобічного характеру діяльності.

Метою даної статті є аналіз основних пріоритетів, аксіологічних домінант у формуванні професійного іміджу майбутнього вчителя.

Виклад основного матеріалу. На формування професійного іміджу вчителя впливають різноманітні фактори. Слід зазначити, що в її основі лежить сама особистість педагога, його моральні якості, характер. Формування професійного іміджу майбутнього вчителя можна уявити як розтягнутий у часі життєвий простір, у якому людина будує, набуває певної «траєкторії свого руху» відповідно до ціннісних орієнтацій: цінностей суспільства і цінностей самопізнання, самооцінки, саморозвитку. Людина робить вибір життєвих цілей, планів, перспектив на основі пізнання інших і себе, постійно оцінюючи, порівнюючи і протиставляючи себе та інших людей, звертаючись до минулого, живучи сьогоднішнім, орієнтуючись на майбутнє. Ціннісні орієнтації особистості, таким чином, забезпечують стрижень, загальну лінію, своєрідну вісь, яка врівноважує дії, поведінку, діяльність, що відхиляються в ту чи іншу сторону від загального ядра, лінії, орієнтації. Цей процес не є миттєвим набуттям якості, він розширений у часі, має свої етапи, які співвідносяться з віковим, особистісним і професійним розвитком людини, формуванням її морально-духовних орієнтацій.

Визначаючи систему координат, в яких представлені та розкриті головні смисли процесів освіти, аксіологія не тільки вказує і передбачає виявлення ефективних конкретних заходів, прийомів, технологій та сценаріїв розвитку, а й орієнтує виявлення пріоритетів, аксіологічних домінант – базисних векторів розвитку педагогічних систем.

Домінанта, на думку А.А. Ухтомського, тимчасово панівний осередок збудження в центральній нервовій системі; головна ідея, основна ознака або найважливіша частина його – те, що пріоритетно для людини в порівнянні з іншими бажаннями – першочергова мета, яка спрямовує всі дії, бажання людини на її реалізацію [16]. Спираючись на розуміння домінанти, як універсального принципу активності всіх живих систем, ми намагалися виявити актуально значущі цінності сучасної педагогічної освіти, які виступають основою для формування професійного іміджу майбутнього педагога.

Аксіологічні домінанти – це базисні ідеї, що розкривають сутність явища. Це такі тенденції розвитку освіти, які вимагають якнайшвидшого осмислення та реалізації. Аксіологічні домінанти – це нагальні питання, що поєднують у собі як об'єктивну необхідність вирішення питання, так і суб'єктивну значущість в контексті сучасних реалій. Це неминучі проблеми, відсутність уваги до яких породжує нові проблеми, ризики, перешкоди. Це найскладніші аспекти діяльності учасників освітнього процесу, що впливають на загальну якість педагогічної освіти. Це питання, які не сходять із порядку денного сьогодні.

Вченими охарактеризовано ціннісні домінанти побудови нової стратегії освіти. Серед них науковці називають наступні:

- основною метою навчання є формування у процесі реальної діяльності когнітивних, емоційних та стратегічних компетенцій;

- студенти – повноправні члени навчальної спільноти;

- кожен студент рухається по власній освітній траєкторії, конструюючи унікальне знання;

- студенти приймають значну частину рішень щодо того, що вивчати, як вивчати та які ресурси для цього використати;

- навчання відбувається в умовах практико-орієнтованої діяльності через взаємодію «студент-викладач» та «студент-студент» [2; 5; 13; 15].

Охарактеризований підхід, заснований на процесі розуміння і освоєння різних цінностей, дозволяє визначити аксіологічні домінанти формування професійного іміджу майбутнього педагога.

Розвиток орієнтації на професію педагога як аксіологічна домінанта. Привабливість професії, усвідомлене бажання абітурієнта, пізніше студента, присвятити себе улюбленій справі сприяють успішному та продуктивному навчанню, більш інтенсивній адаптації та соціалізації. Характер уявлень про майбутню професію та роботу визначає дуже стримане професійне очікування: 40% респондентів вважають, що професія педагога буде цікавою; 28% – що зможуть самовдосконалуватись у обраній сфері діяльності. Водночас спостерігаються негативні тенденції (від першого до випускного курсу «не збираються працювати за спеціальністю»), причому відсоток студентів, які не хочуть працювати у школі, до випускного курсу збільшується.

Освітній процес педагогічного вишу дозволяє підготувати майбутнього вчителя до трансляції цінностей в життєдіяльність школи, до усвідомлення значущості образу вчителя на формування ціннісних орієнтацій школяра. Аксіологізація освіти, на думку Г. Мелекесова, визначає склад та ієрархію цінностей, які не тільки надають спрямованість майбутньої педагогічної діяльності вчителя, а й визначають його взаємодію зі світом і з людьми [9]. Завдяки своїй ціннісній функції, освітній процес виводить студентів у сферу світоглядного осмислення соціальної та педагогічної реальності, своїх відносин зі світом та з учнями.

Проблема формування професійного іміджу майбутнього педагога тісно пов'язана з розвитком аксіологічного становлення образу «Я – педагог». У роботах Т.А. Ольхової поетапне формування образу «Я – майбутній професіонал» студента університету пов'язане зі становленням суб'єктності, причому освітній простір університету розкривається як основа соціалізації студента, який, по-перше, визначає зміст індивідуальної освітньої програми студента; по-друге, сприяє його саморозвитку та самоорганізації; по-третє, стимулює побудову тимчасової життєвої перспективи [11].

Звернення до ціннісного потенціалу університетської освіти визначає методологічні орієнтири становлення суб'єктності студента та особистісні смисли знань, що відображають спрямованість на життєві та професійні цінності, мотивацію досягнень. Психолого-педагогічними умови становлення суб'єктності студента університету, на думку вчених [11;12], виступають: проблемність, проективність, евристичність та рефлексивність, які відображають ціннісні імперативи сучасної університетської освіти.

Основою Я-образу особистості є і її духовність та благородство. Духовність стосується внутрішньої, моральної складової особистості майбутнього педагога. «Духовність вчителя має бути силою проникнення в освіту, спряти зниженню несприятливих соціальних впливів серед молоді та виступати необхідною умовою формування морально-духовного підростаючого покоління» [5, с. 5].

Прояв інтересу до самовдосконалення, що виражається в прагненні отримати чітке уявлення про власну психологію та прагненні удосконалувати власні уявлення про цінності, свідчать про досягнення певного рівня самооцінки, що має потенціал для зростання і розвитку. Духовна гордість, прагнення до визнання є стимулом для формування позитивного професійного іміджу.

Як аксіологічну домінанту підготовки сучасного педагога, насамперед, слід позначити інформатизацію та її сильний вплив на сучасний світ студента. Без сучасних атрибутів спілкування, вчення, дозвілля, таких як гаджети, сучасний студент немислимий, він почувається неповноцінним, розгубленим, відстороненим. Освіта не може ігнорувати цей факт, отже, необхідно шукати варіанти використання даного феномену сучасного світу як інструмент стратегії та тактики ціннісної взаємодії педагога та студента.

«Об'єктивні закони розвитку цивілізацій неблаганні, вони потребують змін підготовки нового вчителя для нової школи, адекватно зміні парадигм: «Якщо змінилася музика – повинні змінитись танці...» [8].

Інформаційна домінанта передбачає створення інтернет-середовища, яке формує принципово нову, специфічну морально-духовну культуру, яка характеризується нематеріальністю взаємодії учасників, умовністю параметрів (тобто штучністю об'єктів та можливістю їх легко змінювати), а також ефемерністю – здатністю вільного входу та виходу з віртуальної реальності. Системоутворюючими факторами цієї нової культури є зростаюча потреба в інформації, пов'язана із соціальною та культурною динамікою суспільства, а також зв'язок із зовнішнім світом за допомогою соціальних мереж.

Аксіологічні домінанти характеризуються, перш за все, абсолютною значимістю визначеного феномену для освітнього співтовариства. Важливою домінантою для формування професійного іміджу виступає аксіологічна домінанта *креативності*. Загальновідомим є твердження, що педагог – професія творча. Саме вузівська реальність робить вчителя творчим, який усвідомлює власну

унікальність, прагне до нестандартності, оригінальності у своїй професійній діяльності. Вчені [8;10], вивчаючи аксіологічний аспект розвитку креативності, підкреслюють нерозривний зв'язок креативності із стійкою внутрішньою мотивацією, яка необхідна для отримання креативних результатів та продуктів. Саме ціннісне ставлення студентів до творчих завдань дозволяє подолати неминучий стан фрустрації, тривоги та страху, що виникає при вирішенні завдання та проблеми довести розпочату справу до кінця.

Інтеркультурна комунікація як аксіологічна домінанта розглянута в роботі Л.В. Мосієнко у контексті ціннісного самовизначення студента у просторі університетської молодіжної субкультури. Останнє автор розуміє, з одного боку, як процес «вирощування» особистості студента, орієнтації на саморозвиток і співпрацю, розвиток індивідуальності та колективізму, що відображає сходження студента до особистісних і професійних цінностей, з іншого – як результат, виражений у сформованому системно-особистісному новоутворенні, що зумовлює здатність проектувати життєву перспективу, здійснювати відповідальний вибір цілей та цінностей [10].

Отже, педагогічна освіта нового століття змінює пріоритети та технології входження особистості у професію вчителя, розкриває нові горизонти та домінанти соціалізації, звертаючи основну увагу на розвиток аксіологічного потенціалу особистості. Духовно-моральна орієнтація у формуванні професійного іміджу – це організована і цілеспрямована педагогічна діяльність, яка спрямована на формування вищих ціннісних орієнтирів у підростаючого покоління.

Висновки. Аксіологічний підхід визначає, з одного боку, всю систему духовно-морального розвитку та виховання, весь устрій освіти,

в основі якого – український освітній ідеал як вища педагогічна цінність, сенс усієї сучасної освіти та система базових цінностей. З другого – система цінностей визначає зміст основних напрямів духовно-морального розвитку та формування професійного іміджу. Ціннісні орієнтації, як складові професійного іміджу, є вершиною ієрархії свідомості, виступають найважливішим елементом внутрішньої структури особистості майбутнього вчителя, які концентрують життєвий досвід, представляють систему переживань, дозволяють визначати пріоритети, фіксувати та узагальнювати соціальний, індивідуальний та професійний досвід.

У своїй професійній діяльності вчитель, по-перше, спирається на конкретні вимоги, вирішує конкретні цілі, завдання, які ставить перед ним суспільство та система освіти. По-друге, вчитель повинен чітко розуміти вимоги, очікування учнівської аудиторії та суспільства. По-третє, як представник певної професійної групи, педагогічного колективу, вчитель повинен відповідати вимогам, які до нього висувають його колеги. Отже, вимоги з боку суспільства, професійної групи, колективу, учнівської аудиторії, як зовні, об'єктивно існуючі, пред'являються до його особистісних характеристик і, за відсутності конфліктів і протиріч між ними, разом створюють основу для формування позитивного професійного іміджу.

Таким чином, професійний імідж майбутнього педагога є невід'ємною характеристикою справжнього фахівця, інструментом, що розкриває його індивідуальні властивості, розвиває та виявляє особистісні та професійно значущі якості. Саме аксіологічний підхід відіграє важливу роль в методології пізнання і дозволяє використовувати ціннісно-оцінний принцип формування професійного іміджу майбутнього педагога.

Список літератури:

1. Барна Н.В. Іміджологія : навч. посібник для дистанційного навчання. К. : Університет «Україна», 2007. 217 с.
2. Білозерська С.І. Аксіологічні орієнтири підвищення якості педагогічної освіти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: «Психологія»*. № 3. 2021. С. 75–81.
3. Бондаренко В. Специфічність процесу формування професійного іміджу майбутніх фахівців технологічного профілю: аналіз та перспективи наукових досліджень. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2013. № 8 (ч. 1). С. 173–179.
4. Вардеванян В.А. Типізація іміджу за функціональним підходом. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТЕУ*. Чернівці : Книги-XXI, 2010. Вип. І(37). Економічні науки. С. 92–96.
5. Гриньова В.М. Аксіологічний підхід до проблеми педагогічної культури майбутнього вчителя. *Шлях освіти*. 2002. № 2. С. 2–6.
6. Калюжна Т.Г. Педагогічна аксіологія в умовах модернізації професійно-педагогічної освіти: монографія. К. : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. 128 с.

7. Ковальчук Л. Формування іміджу майбутнього вчителя у процесі вивчення педагогічних дисциплін в класичному університеті. *Вісник Львівського університету*. 2007. Вип. 22. С. 65–74.
8. Кирьякова А.В., Мороз В.В. Аксиология креативности. Москва: Дом педагогики, 2014. 225 с.
9. Мелекесов Г.А. Аксиологический потенциал личности будущего педагога: становление и развитие. Москва : Дом педагогики. 2002. 241 с.
10. Мосиенко Л.В. Ценностное самоопределение студентов в пространстве университетской субкультуры. Оренбург : ООО ИПК «Университет», 2012. 347 с.
11. Ольховая Т.А. Становление образа «Я – будущий педагог» студента университета. Москва : ТЦ «Сфера», 2004. 186 с.
12. Попова О. Професійний імідж учителя : виступ з елементами ділової гри та дискусії. Психолог. Шкільний світ. 2011. № 38. С. 3–7.
13. Савчин М.В. Духовний потенціал людини: монографія. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2010. 508 с.
14. Савчин М. Здатності особистості : монографія. К. : ВЦ «Академія», 2016. 288 с.
15. Ткачова Н. О. Аксиологічні засади педагогічного процесу в сучасних загальноосвітніх навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.01. Луганський національний педагогічний ун-т ім. Тараса Шевченка. Луганськ, 2007. 44 с.
16. Ухтомский А. Доминанта. Статьи разных лет. Текст. Санкт-Петербург : Питер. 2002. 448 с.

Bilozerska S.I. AXIOLOGICAL PRINCIPLES OF FORMATION OF A PROFESSIONAL IMAGE OF A FUTURE TEACHER

The article raises the issue of professional image formation in the context of axiological aspect. The essence of basic concepts of theoretical research is specified, such as image, professional image, axiological dominants. It is noted that for the training of professionals capable of affirming the values of human life, the implementation of education and training based on the principle of humanism and in terms educational activity in general, it is advisable to axiologize pedagogical education, which should be a major factor in shaping the professional image of future teachers. Attention is drawn to the importance of the axiological approach, which regards educational values from the standpoint of human self-worth and to implement value-based approaches to education based on the recognition of the value of education itself.

In the context of this problem, the professional image of a future teacher is seen not just as a mental image of the profession, a stereotype of consciousness, but as a model of teacher's personality, purposefully modelled standard created to achieve educational goals, knowledge, personal career and value self-expression and self-improvement.

The axiological dominants that are basic for the formation of professional image and require the fastest possible understanding and implementation have been analyzed. Among them are the following: the development of orientation to the teaching profession, which allows to prepare future teachers to translate the values of school life; construction of axiological self-image, which is associated with the formation of subjectivity; information dominant, which involves the creation of an Internet environment that forms a new specific culture; creative dominant, which forms the value attitude of students to creative tasks and intercultural dominant, which is considered in the context of value self-determination of students in the space of youth subculture.

It has been proved that the axiological component of professional image alleviates the acceptance of pedagogical, moral and spiritual values by the future teacher, make them ready to realize these values during their career, encourages them to self-improvement and actualization of creative potential in pedagogical activity.

Key words: *axiological approach, axiological dominants, image, professional image of a future teacher, values, self-image.*